

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 568: Nhờ Đó Mà Được Vọng Niệm Chẳng Khởi. Tâm Ấy Đã Chánh Thọ Pháp Này Mà An Trụ Bất Động Vậ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 049)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nhờ đó mà được vọng niệm chẳng khởi. Tâm ấy đã chánh thọ pháp này mà an trụ bất động vậ.】

Cách dụng công này không nhất định giống nhau, mọi người chớ nên thấy câu này rồi cũng đi tham thiền. Phương pháp các vị thầy Thiền tông dạy học trò không cố định, thầy có thể có mười học trò, thầy dùng mười phương pháp, mỗi học trò một loại; cũng có thể mười học trò đều dùng chung một loại, cho nên phương pháp của vị thầy ấy được vận dụng rất linh hoạt, sinh động. Thông thường, người làm thầy khi dạy học nhất định sẽ quan sát căn cơ của chúng sanh, phương pháp nào phù hợp với người đó thì ngài dạy người đó dùng phương pháp ấy. Thế nên học trò tuy đông, nhưng phương pháp tu học có thể không giống nhau.

Nếu người thầy cao minh, có trí huệ, có kinh nghiệm, thì sự giảng dạy của ngài nhất định sẽ mang lại hiệu quả rất tốt; ngày nay chúng ta nói là thành tích, học trò chắc chắn đều có thành tích rất xuất sắc, đây là đưa ra một ví dụ. Dạy cho chúng ta phải “nhất tâm chánh thọ”, khi đã nhất tâm chánh thọ thì tự nhiên sẽ không còn vọng niệm. Vọng niệm là gì? Vọng niệm chính là sự xen tạp.

Đại Thế Chí Bồ Tát của Tịnh tông đã dạy chúng ta phương pháp dụng công gồm tám chữ: “*Đô nhiếp lục căn, tịnh niệm tương kế*” (Nhiếp trọn sáu căn, tịnh niệm nối tiếp). “*Nhiếp trọn sáu căn*”, chính là “an tâm bất động” mà ở đây đang nói đến, đó là nhiếp trọn sáu căn; “*Tịnh niệm nối tiếp*”, chính là “nhất tâm chánh thọ” mà ở đây đang nhắc tới. “Tịnh” là thanh tịnh; có hoài nghi là không thanh tịnh, có xen tạp cũng không thanh tịnh, cho nên niệm thì phải là “tịnh niệm”. “Nối tiếp” (tương kế) là không gián đoạn; không gián đoạn thì mới có

công phu, nếu gián đoạn thì công phu bị đánh mất rồi. Tuyệt đối không được gián đoạn, không được xen tạp.

Do đó, nếu chúng ta dùng ngôn ngữ hiện đại để nói, thì mọi người sẽ rất dễ hiểu. Chúng ta nói: **Không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn**, điều này thì ai cũng dễ hiểu. Nếu có thể làm được ba câu gồm chín chữ này, đó chính là “vọng niệm chẳng khởi” mà ở đây nói đến. Vọng niệm không khởi thì đắc định, trong Thiền tông gọi là Thiền định. Người niệm Phật chúng ta niệm một câu A Di Đà Phật này, niệm cho đến khi vọng niệm đều không còn nữa, thì công phu này gọi là Niệm Phật Tam Muội.